

4. Sınıf Vildan Özdemir

Beşinci Bir Yerde

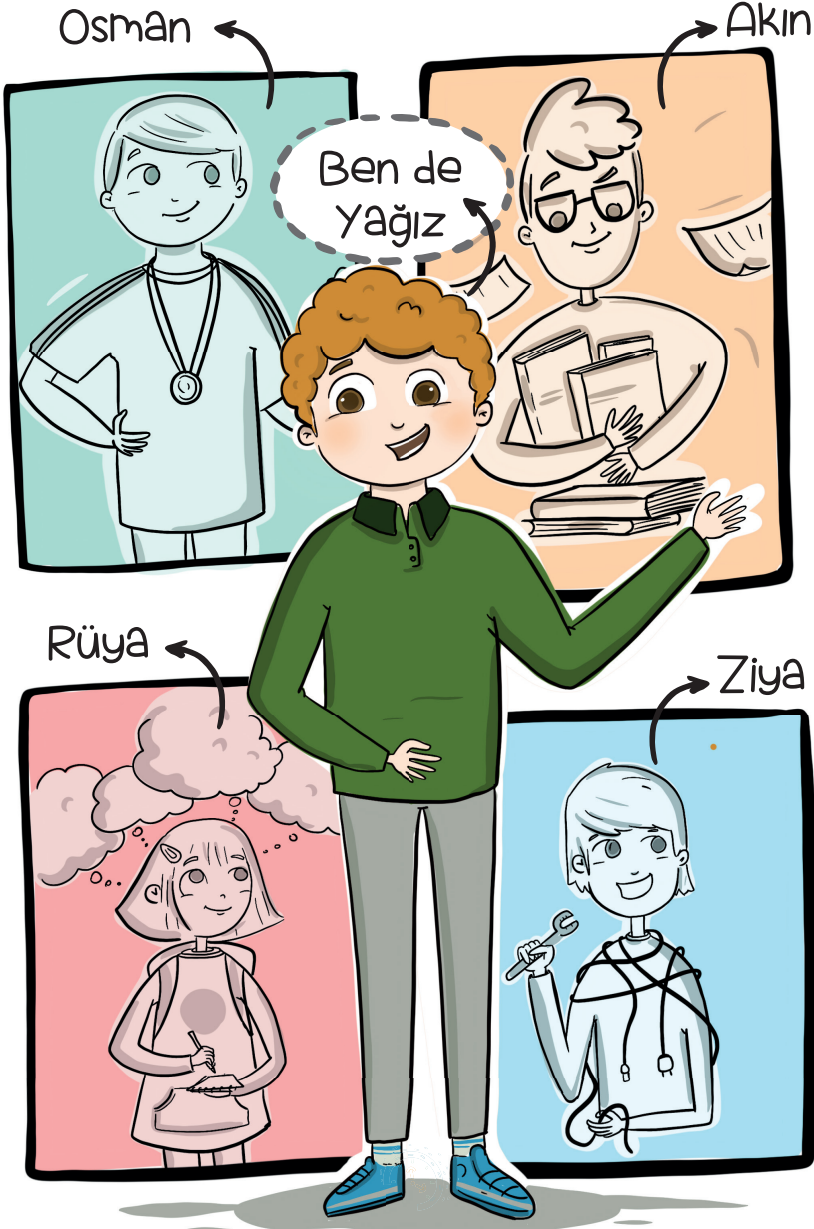
Garip Haritanın Şifresi

5. Kitap

MAVİ
KIRPI

BEŞLİYİ TANIYALIM

Ne rüyaydı ama değil mi? Aslanlar,
kurtlar, maymunlar, dinazorlar...
Yok artık, o kadar da abartmayayım.
Dinazor yoktu.

Olsun yine de dinazor görsem bile bu kadar şaşırırmazdım herhâlde. Baksanıza bütün hayvanlar konuşuyordu neredeyse. Bir an önce fırsatını bulup bu rüyayı hemen anlatmalıyım bizimkilere. Aslında anlatmasam mı? Benimle çok dalga geçerler.

Yok canım neden dalga geçsinler ki? Hayal gücüm kuvvetli benim. Ama onlar hayal gücü falan dinlemez, bir yerden yakaladılar mı kamp boyunca dillerinden düşmem. Bundan sonra turnuvada şampiyon olsam bile rüyamı konuşurlar. Ne yapıyorum ki ben? Daha kendimle bile anlaşamadım ya! Sanki iki tane Yağız var da karar vermeye çalışıyoruz.

Bu kadar uzun düşünce sadece 30 saniye içerisinde oldu. Ne kadar hızlı düşünüyorum değil mi? Aslında ben çok

zekiyim demek ki. Yoksa bu kadar uzun bir tartışmayı kendimle nasıl yapardım? Bu arada aklıma çok garip bir şey geldi. Rüyamda kral tavşanın bana verdiği şey neydi acaba?

– Yağız! Haydi ama, zaten zor uyandırdık. Hâlâ yatakta etrafına bakıyorsun.

– Ne yatağı Ziya? Sen buna yatak mı diyorsun? Her tarafım ağrıyor zaten. Şimdi o kadar antrenmanı kim yapacak?

– Güzel soru Yağız. Sence kim yapacak bu antrenmanları? İstersen biz yatalım da başkası gelsin bizim yerimize.

– Tamam ya tamam, 5 dakika rahat bırakmadınız zaten.

– Çadırdan çıkarken alkışlamamızı ister misin? Yok yok, sen koşarken önüne halı serelim ne dersin?

- Ona gerek yok. Hem bakın size
ne anlatacađım.

- 3 gündür birlikteyiz zaten. Bizim bilmediğimiz ne anlatacaksın ki?

- Rüya...

- Efendim Yağız?

- Öyle değil, anlatacağım şey benim rüyam yani.

- Biraz daha oyalanırsak bugün kâbus görebiliriz arkadaşlar. İsterseniz hemen gidelim, çünkü herkes toplanmış bizi bekliyor.

Her şey tamam da o duyduğum düdük sesleri rüya değilmiş. Ben de nasıl olsa rüya, ne olacak ki deyip rahat davranıyordum. Son düdük sesiyle beraber hepimiz 100 metre dünya şampiyonluğu yarışına katılmış gibi koşmaya başladık. Kısa süre içerisinde ip gibi dizilmiş arkadaşlarımızın yanında yerimizi almıştık. Herkes bana bakıp

kıkır kıkır gülüyordu. Bunun sebebini Hasan Öğretmen antrenman programını açıklamaya geldiğinde anladım.

- Yağız uykunu alamadın galiba.

- Evet öğretmenim, dün çok yorulmuşum da.

- Tamam uykunu alamadığını anladım. Ama arkadaşların antrenman yaparken yatmayı mı düşünüyorsun?

- Hayır öğretmenim, hiç öyle bir şey düşünmedim.

- O zaman neden pijamalarla geldin buraya?

Önce kendi üzerime, daha sonra da etrafıma şöyle bir baktım. Herkesin gözü üzerimdeydi. Hâliyle biraz utandım ama sonra ben de gülme-ye başladım. Son düdük sesini duyunca üzerimi değiştirmeden çadırdan fırlamışım. Bir yandan